

JONG
LEREN

stichting
confessioneel
onderwijs

JL.nu

oktober 2016

PERSONEELSBLAD VAN STICHTING JONG LEREN

Passend Onderwijs:

Sleutel tot succes?
Optimale samenwerking!

EarlyBird keurmerk
voor Antoniuschool

Marjolein van Noord

Over jonge moeders en
de balans tussen werk
en privé

Beste collega's

Wat hadden we een heerlijke nazomer. Vooral voor de schoolkampen en pleinfesten waren de eerste schoolweken super. Er werden zelfs spontane waterfestijnen op de pleinen georganiseerd. Via jullie Facebookpagina's konden we de feestelijkheden goed volgen.

Langzamerhand gaan we over naar de herfst en is de herfstvakantie al in zicht. In deze periode worden de laatste puntjes op de i gezet van het intranet, dat na de herfstvakantie live gaat en voor iedereen beschikbaar is. Het intranet wordt hét communicatieplatform binnen Jong Leren. Je vind er onder andere nieuwsberichten, vacaturemeldingen, scholingsactiviteiten vanuit ons Scholingsplein en regelingen die gelden binnen Jong Leren. We hopen dat we met het nieuwe intranet elkaar makkelijker en beter kunnen informeren en het Samen Leren beter kunnen faciliteren.

Op de voorkant van deze JL.nu geen foto van kinderen, maar van een touwtje springende leerkracht (Liesbeth Vlaanderen van Bommelstein). In beweging blijven is een van de manieren om duurzaam inzetbaar te blijven, het thema van dit nummer. Duurzame inzetbaarheid betekent zoveel als gezond aan het werk blijven, vanaf de start van je loopbaan tot aan het einde van je carrière. Dat wensen we iedereen toe. Veel leesplezier.

PAUL
SYTSKE
JOHN

Korte berichten

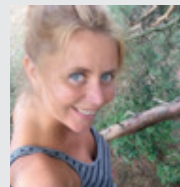
Het zal niet veel bewoners van Vogelenzang ontgaan zijn: **juf Luus** nam - met veel bombarie - na twintig jaar afscheid van de Paradijsvogel.

Ook **Marian Timmermans** nam afscheid en ontving schoolfoto's van achttien jaar Theresiaschool in Bloemendaal.

Mooie woorden van Heleen Broerse, directeur De Graankorrel en De Wegwijzer, voor **Wim Brandhof**. Na 44 jaar trouwe dienst neemt ook hij afscheid van het onderwijs.

Linda Snoeck

Intern begeleider Opmaat, Nieuw-Vennep

7 vragen aan...

1. Wat was je eerste (bij)baan?

Op mijn 16e bij de Etos. En al snel daarna achter de bar in een biljart- en dartsentrum.

2. Wie was je favoriete leraar?

M'n leraar biologie op de middelbare school. Van hem mochten we spiekbrieftjes schrijven. Voor aanvang van het proefwerk gooide hij een muntje: bij kop moest je je eigen hoofd gebruiken, bij munt mocht het met spiekbrieftje.

Colofon

JL.nu is een uitgave van Stichting Jong Leren. **Concept en realisatie:** TextArt, Heerhugowaard. **Redactie:** Heleen Broerse, Paul Bronstring, Esther van Dokkum, Sytske Feenstra, Nadine de Keijzer, Tineke Puts, Annette Schaak, Arthur Snaauw, Ria van der Scheer, John van Veen en Larissa Velkers. **Fotografie:** Esther van Dokkum e.a **Vormgeving:** Studio Martin Rasch, Opmeer.

Lisettes
web/apptip

nationalemediapaspoort.nl
en mediabegrip.nl

Lisette Neijzen is ICT-medewerker bij Stichting Jong Leren. Op deze plek in JL.nu geeft zij iedere keer een interessante of leerzame web- of apptip.

Dit schooljaar starten 25 scholen met het project Mediawijsheid. Alle informatie hierover ontvang je via de ICT'ers op school. Ben je nu al benieuwd met welke methodes we aan de slag gaan?

Kijk dan voor een tipje van de sluier op: nationalemediapaspoort.nl voor de groepen 1 t/m 6 en mediabegrip.nl voor de groepen 7 en 8.

Het Mozaïek is erkende KANJERSCHOOL!

Op 21 september was het zover: na een intensieve training van een aantal jaar, werd Het Mozaïek in Nieuw Vennep officieel gedoopt tot Kanjerschool.

Samen met Jop, de oudste leerling en Daniëlle, de jongste, hing directeur Nelique den Butter het Kanjerbord bij de voordeur. De afgelopen jaren volgde het gehele team de intensieve Kanjertraining met betrekking tot de sociaal-emotionele ontwikkeling van kinderen van 4 t/m 12 jaar. Hierbij leerden zij onder andere hoe problemen benaderd en opgelost kunnen worden volgens de Kanjermethode. Tijdens de feestelijkheden werd het complimentenlied gezongen en per groep overhandigden de leerlingen een letter van het woord KANJERPLEIN. Dit hangt nu in de centrale hal. In een openbare Kanjerles konden ook de ouders ervaren wat de Kanjertraining inhoudt, want ook zij zijn van essentieel belang voor de school.

We vertrouwen elkaar, we helpen elkaar, we respecteren elkaar, we werken samen, hebben plezier en doen mee, is dan ook het uitgangspunt van een Kanjerschool als deze.

Met De Mozaïek erbij heeft Jong Leren nu tien Kanjerscholen!

3. Welke sociale media gebruik je?

Ik heb een facebookaccount, wat ik vooral gebruik om te zien wat andere mensen doen...

4. Waar mogen we jou voor wakker maken?

Het liefst nergens voor... Maar moet het toch, dan voor in knoflook gebakken gamba's!

5. Waar haal jij inspiratie vandaan?

Alles wat ik lees, zie, hoor of voel kan

een heel eigen leven gaan leiden in m'n hoofd. Vooral handig bij de lessen voor de verrijkingsgroep.

6. Welke onderwijsinnovatie verrast jou?

Ik ben niet erg verrast, maar soms wel verbaasd over de snelheid van ontwikkelingen.

7. Wat weten veel mensen niet van jou?

Dat ik naast geen ochtendmens, ook echt geen avondmens ben.

Tineke Puts

stafmedewerker
P&O en casemanager

appt met

Ellen de Gelder

verzuimconsulent

Even (iets langer) appen met

Hallo Ellen, wat draagt volgens jou als verzuimconsulent bij aan duurzame inzetbaarheid?

Goede en belangrijke vraag. Ik adviseer preventie. Tijdige gesprekken tussen directeur en medewerker kunnen langdurig ziekteverzuim voorkomen.

Investeren in verzuimpreventie dus!

👍 En af en toe extra aandacht voor mensen die nooit ziek zijn 😊

En re-integratie?

Je moet helder onderscheid maken tussen functioneren en re-integreren. Laat iemand op een andere manier terugkomen dan hij wegging. Zo voorkom je herhaling.

Duidelijk

Nog een aandachtspunt?

Verzuim van oudere leerkrachten heeft vaak een relatie met onderwijsveranderingen. Hun kwaliteiten matchen niet altijd met nieuwe eisen. Onderzoek tijdig hoe je creatief gebruik van hen kunt blijven maken. Laat zaken niet op hun beloop

Zeker niet. Duurzame inzetbaarheid voor alle levensfasen staat in het Strategisch Beleidsplan.

Tot slot: leerkrachten moeten zelf eigenaar zijn van hun ontwikkeling. Het moet geen verplichting zijn, maar 'voeding' van je interesse. Zelf zorg dragen voor groei helpt bij vinden van balans bij werkdruk.

René Koole:

“Ik zoek altijd naar een vorm van onderwijs die aansluit bij het kind en die hem motiveert”

De nominatie betekent dat je gewaardeerd wordt door je collega's. Is dat belangrijk voor je?

“Natuurlijk is dat fijn. Maar ik laat mijn motivatie voor mijn werk daar niet van afhangen. Ik doe gewoon mijn werk. Dáár krijg ik energie van.”

Waar komt jouw passie voor het onderwijs vandaan? Wat drijft jou?

“De kinderen. Zij inspireren mij. Ik vind dat kinderen recht hebben op goed onderwijs. Ik ben al sinds 1977 werkzaam in het onderwijs. Steeds in verschillende functies en sinds 1994 als directeur. Ik heb altijd de passie gehad om het onderwijs af te stemmen op wat in de maatschappij nodig is. Ik denk dat we in Nederland kinderen te veel opleiden met kennis van gisteren. Niet met kennis die morgen nodig is. Daarnaast zoek ik altijd naar manieren om onderwijs aan te bieden dat bij kinderen aansluit en hen motiveert. Als ik een klas binnenloop, een kind onderuit gezakt zie zitten en een leraar die maar doorpraat, dan denk ik: dat kan anders.”

Een lastige uitdaging. Toch zit je vaak boordevol ideeën. Waar haal je die vandaan?

“Overall. Zo ben ik een keer op een school in Zweden geweest waar ze bijvoorbeeld veel meer verantwoordelijkheid bij de kinderen neerleggen. En dat werkte hartstikke goed. Dan denk ik wel eens: wat zijn wij hier eigenlijk truttig bezig. Ook als het bijvoorbeeld gaat om ICT. Daar heb ik zeer inspirerende voorbeelden van gezien en dat kan hier wat mij betreft echt beter.”

Tot slot: wat vind je ervan dat er door de stichting een award in het leven is geroepen?

“Ik vind het belangrijk dat al die hardwerkende, steengoede mensen in het onderwijs gewaardeerd worden. Vooral ook vanuit de overheid. Bijvoorbeeld in de vorm van een ander beloningssysteem. Maar dat gezegd hebbende, ik vind het goed dat Jong Leren veel oog heeft voor kwaliteit binnen de organisatie. Voor mij is dat echt opvallend. Hoewel zo'n award niet alles zegt, is het wel een leuke manier om iemand in het zonnetje te zetten.”

De derde genomineerde op rij is René Koole, projectdirecteur bij Jong Leren. Wat hij van de nominatie vindt? “Heel eerlijk gezegd wist ik niet goed wat het inhield. Maar nu je het zo uitlegt en ik dus een van de mensen ben die naar de bokaal dingt, moet ik er wel om lachen.”

Heeft jouw collega ook altijd verrassend goede ideeën en een positieve invloed op het onderwijs?

Nomineer hem/haar dan voor de Harry-award! Stuur een korte argumentatie naar redactie@jl.nu.

EarlyBird Keurmerk voor Antoniuschool

Don't speak double Dutch!

‘Meer, beter en vroeger Engels’, dat is waar het EarlyBird keurmerk voor staat. De Antoniuschool (Ridderspoor) ontving onlangs dit keurmerk. De school is daarmee de eerste in Noord-Holland en heeft nu drie sterren achter hun naam op de site en het officiële EarlyBird bordje. Iets waar het team terecht trots op mag zijn. “Daar is keihard voor gewerkt”, zegt directeur Hans Ettema. “Het gebak kwam op tafel!”

EarlyBird is een landelijk kenniscentrum voor vroeg vreemdetalenonderwijs in het Engels (vvtoE). Het kenniscentrum heeft materialen en methodieken ontwikkeld voor basisscholen én voor peuters, Brede School en Buitenschoolse opvang. Daarnaast verzorgt EarlyBird scholing van leerkrachten. Vvto-coördinator Kitty Geertsen was de grote inspirator op de Antoniuschool en coördineerde onder andere de scholing. “Leerkrachten kregen een tweejarige English Classroomtraining en verbeterden zo hun didactiek en taalbeheersing”, vertelt zij.

Kwaliteitseisen

Om een EarlyBird Keurmerk te krijgen, moet de school aan verschillende eisen voldoen. Leerkrachten moeten over voldoende didactische vaardigheden en kennis van het Engels beschikken. Daarbij moet in elke groep per week minimaal zestig minuten Engels gegeven worden. Ook moet het Engels in de bovenbouw gebruikt worden bij andere vakken, het zogenaamde Content and Language Integrated Learning (CLIL). Tot slot moet er voldoende aandacht zijn voor internationalisering. Kitty: “Na een traject van drie jaar voldoet de Antoniuschool hier helemaal aan. De school is in april aan de hand van een Kijkwijzer beoordeeld. Lessen werden geobserveerd en documenten kritisch bekeken. Er werd gelet op beleid, onderwijsleerproces, opbrengsten, zorg voor bege-

leiding en kwaliteit.” Hans: “Om de opbrengsten vast te stellen, hebben we in groep 7 en 8 Cito-Engels afgenomen. Borging van kwaliteit blijft noodzakelijk. Over vier jaar volgt weer een beoordeling om te bepalen of we het keurmerk mogen behouden.”

Ononderbroken leerlijn

In de groepen 1 t/m 4 gaat het vooral om luisteren en spreken. Vanaf groep 5 komen ook de lees- en schrijfvaardigheden aan bod. In de groepen 7 en 8 wordt dat uitgebreid met het CLIL. Zo moesten leerlingen het afgelopen jaar hun bevindingen rond bepaalde thema’s in het Engels presenteren aan medeleerlingen en ouders. En om aan de eisen van Internationalisering te voldoen, correspondeerden de bovenbouwklassen met leerlingen uit Kroatië, Georgië, Tsjechië, Oekraïne en Israël.

Rijk

Jaarlijks vindt een ‘open les’ Engels plaats. Ouders en andere belangstellenden zijn dan welkom om de sfeer te komen proeven en leerlingen demonstreren wat ze kunnen. Een hapje en een drankje in Engelse stijl is in handen van de oudervereniging. “Want niet alleen leerlingen en leerkrachten zijn enthousiast, zeker ook de ouders”, merkt Kitty op. “We voelen ons rijk dat we dit onderwijs mogen geven!”

Op donderdag en vrijdag is ze juf, op woensdag en zaterdag kindercoach. En tussendoor loopt ze hard en weet ze hem te raken in de boksring. Dat willen we zien! Dit is de week van... **Brigit van Amsterdam**, leerkracht groep 6 op De Reiger in Lisserbroek en eigenaresse van kindercoachpraktijk iKenZo.

Dit was mijn (werk)week!

Maandag

's Avonds naar De Reiger voor de maandelijkse ouderraadvergadering, altijd gezellig. Fijn dat de ouders zo betrokken zijn.

Dinsdag

Nadat ik mijn dochter naar school heb gebracht, even een rondje hardlopen in de Vennepershout. Met een 'rustmomentje' op het bruggetje.

Woensdag

Vandaag kinderen coachen in mijn praktijk. Superleuk om te doen in combinatie met mijn werk als leerkracht.

Donderdag

Reiger-dag! De kindgesprekken waren een mooi moment om soms wat kindercoaching toe te passen.

's Avonds: boksen bij Duco in Het Fitcenter.

Vrijdag

Vandaag de eerste les met onze nieuwe methode Leeslink. De kinderen werden helemaal enthousiast van Pokemon Go... En ik ook! 😊

Zaterdag

iKenZo-dag: van een kleuter van vijf die weerbaarder mag worden, tot een puber van vijftien die een motivatieprobleem heeft. Lekker afwisselend!

Zondag

Ontspanning!
Wandelen over de heide en in het bos bij Lage Vuursche. Prachtig daar, GENIETEN!

“Pauze heb je nodig om efficiënter te kunnen werken”

Annemieke Schoemaker ken je misschien als trainer/coach van CNV Connectief. Daarnaast heeft ze haar eigen bedrijf en een gezin. Niet gek dus dat haar werkgever enkele jaren geleden juist haar vroeg een project op te pakken over de balans tussen werk en privé. Sindsdien heeft de onderwijskundige zich op dit ‘specialisme’ gericht.

Zodoende kwam Annemieke veel te weten over de oorzaken van werkdruk en het psychologische aspect ervan. “Zelf dacht ik ook regelmatig: hoe houd ik alle ballen in de lucht? Ik leerde relativeren en loslaten. Als je moet kiezen tussen twee afspraken, dan is er altijd iemand teleurgesteld. Als je daar zelf ook van blijft balen, dan bouw je nog meer stress op. Loslaten is niet altijd makkelijk, maar het werkt bevrijdend. Tijdens dit traject heb ik ook de cursus Werkdruk ontwikkeld, want mensen trainen en helpen, vind ik ontzettend leuk om te doen.”

Pauze en mini-planning

Als trainer kwam Annemieke in contact met Angela Kouwenhoven. Ze liepen beiden met het idee rond een praktisch boek te schrijven over werkdruk in het onderwijs. Zo ontstond hun succesvolle boek *Van werkdruk naar werkplezier*. “Ons boek wordt op verschillende manieren gebruikt. Zo zijn er op scholen leesclubjes ontstaan rond het boek. Het leest prettig weg, hoor ik vaak terug. En dat was de opzet. Een boek over werkplezier moet niet aanvoelen als iets wat je ook nog móet lezen.”

Volgens Annemieke kunnen leerkrachten veel zelf doen om de werkdruk te verminderen.

“Geef eens 105 in plaats van 120 procent. En neem na de les een korte pauze, voordat je je op energievurende taken stort en slopend naar huis gaat. Maak voor elke dag een mini-planning en geef per onderdeel aan hoeveel tijd je daaraan mag besteden. Door taken met tijd af te bakenen, ga je dingen efficiënter aanpakken. Die pauze verdien je dubbel en dwars terug als je voldaan naar huis gaat.”

Kies eens voor jezelf

Helaas signaleert Annemieke dat werkdruk in het onderwijs nog steeds actueel is. “Het wordt er zelfs niet beter op. Een deel van de werkdruk ontstaat door het te hoge tempo waarmee de politiek nieuwe opdrachten neerlegt bij onderwijsorganisaties. Maar ook scholen en schoolleiders zelf willen steeds meer en beter presteren, om kinderen aan te trekken en de krimp op te vangen. Ik adviseer hen vaker te focussen op de kerntaak. Pak randzaken, zoals feesten en activiteiten eens iets minder uitgebreid aan. Vraag je als directeur regelmatig af: van wie moet dit en hoeveel kan ik van mijn team vragen? Moet het echt zo uitgebreid, of is dat er in de loop der jaren ingeslopen? In mijn nieuwe boek *‘Druk, druk, druk’* ga ik dieper in op de vraag wat een school en de schoolleiding kunnen doen om de werkdruk beter beheersbaar te maken met diverse tips en overdenkingen.”

Interview **Annemieke Schoemaker**

Co-auteur ‘Van werkdruk naar werkplezier’

Win een boek van Annemieke Schoemaker!

Jong Leren geeft vijf boeken weg.

Heb jij een tip voor meer werkplezier?

Mail hem naar redactie@jl.nu en maak kans op een exemplaar van

‘Van werkdruk naar werkplezier’ of ‘Druk, druk, druk’.

Creatief ondernemerschap is een belangrijk thema binnen Jong Leren. Maar wat heb je nodig als leerling, leerkracht en directeur om dit creatieve ondernemerschap te ontwikkelen? Volgens Dorien Hulsebosch, directeur de Paradijsvogel in Vogelenzang, zijn dat in ieder geval **VRIJHEID, FOCUS, TALENT en **LEF**. Woorden die je dan ook zeker terugvindt in het woordweb van stichting Jong Leren.**

Woordweb Welke woorden spreken voor jou?

Wij geven ruimte
Wij dagen uit
Wij leren samen

- NIEUWSGIERIG
- RESPECT
- VERTROUWEN
- INSPIREREN
- ONTMOETEN
- VAKMANSCHAP
- MEESTERSCHAP
- KENNIS
- DELEN
- VERNIEUWEN
- AMBITIE
- DOELEN
- KRACHT
- TALENT
- VEILIG
- LEF
- INNOVATIE
- CREATIEF
- ONDERNEMEN
- DOEN
- BEWEGING
- FOCUS
- NETWERK
- ONDERZOEK
- KEUZES
- VRIJHEID
- VERBINDEN
- OMGEVING
- ONTWIKKELEN
- CREËREN
- EXPERIMENT
- LEIDERSCHAP
- STUREN
- PASSIE
- ZIEN

Vrijheid

“De vogel staat voor mij symbool voor vrijheid. In vrijheid kunnen leven en werken. Als men aan mij vraagt welke dier ik graag zou willen zijn, dan roep ik dan ook steevast: een vogel! Wat voor vogel ik zou zijn en hoe ik er uit zou zien? Ik heb er samen met een vormgeefster een gemaakt. Dat was een leuke uitdaging!”

Talent

“Er lopen binnen onze stichting veel getalenteerde mensen rond. Ik vind het heel belangrijk dat we dit erkennen en dat we elkaars talenten benoemen. Je wordt je namelijk pas bewust van je talent(en) op het moment dat het wordt gezien. Bovendien ontstaat hierdoor betrokkenheid bij de organisatie. Een gevoel van waaruit je verder kunt groeien en bloeien.”

Focus

“In het onderwijs, waar ik nu toch al heel wat jaren werk, is ‘focus’ voor mij een toverwoord geworden. We leven in een tijd waarin we door alles kunnen worden afgeleid. Als wij ons focussen op het primaire proces, dan geeft dat rust en energie. Bovendien houden we dan tijd over om waardevolle lessen te creëren voor de kinderen.”

Lef

“Ik verlang ernaar dat we samen het lef te hebben om het onderwijs anders in te richten. Door talentgericht te werken en het onderwijs zo vorm te geven dat ieder kind zich optimaal kan voorbereiden op de toekomst.”

NIEUW WOORD: Zien

“Welk woord ik wil toevoegen aan het rijtje? Eigenlijk is het meer een zin: ‘Wij zien elkaar(s) talenten’. Want zoals ik al eerder opmerkte, pas als je je gezien voelt, raak je betrokken. En vanuit betrokkenheid kun je groeien.”

Ouderschapsverlof

Daar zit ik dan. Zoonlief ligt fijn te slapen en ik zit hier op woensdag, zomaar, op de bank, met koffie.

Vanochtend mijn dochter naar school gebracht, licht gejaagd. Waarom? Geen idee! Het was fijn om haar gedag te zeggen, even een blik te kunnen werpen in haar klas. Toen maar hups op de fiets, naar huis.

En nu dus nog steeds op de bank, met koffie.

Schichtig kijk ik naar buiten, daar zijn er meer zoals ik, ze lopen relaxed over straat, maken een praatje. En ik zit hier nog steeds met een lauw kopje koffie.

Ik kijk op de klok, ze gaan nu naar buiten, straks lezen.

O ja, het lijstje, ik pak het snel en vind het fijn dat ik wat te doen heb. Eerst maar stofzuigen, dan de badkamer.

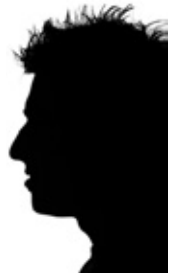
Ik kijk weer op de klok, ze zijn aan het lezen, zal ze alles kunnen vinden, heb ik het wel goed klaargelegd?

12.00 uur, ze zullen het vast leuk gehad hebben! Snel op de fiets, mijn dochter ophalen. Veel rustiger dan vanmorgen. Ik kijk om me heen, een gekke last is van mijn schouders. Ik betrap me erop dat ik voorzichtig fluit!

Thuisgekomen toch even snel een appje: hoe ging het, alles gevonden? Gelukkig snel antwoord: het was super, zin in volgende week. De koffie is nu echt koud, straks nog maar een vers kopje.

Nu word ik pas echt rustig. De hele dag al het gevoel dat ik aan het spijbelen ben en dat iedereen dat aan me ziet. Ik merk dat ik toch nog even moet wennen aan mijn ouderschapsverlof.

Kees Kloost

SAMEN BOUWEN AAN GOED ONDERWIJS

Passend Onderwijs

De sleutel
tot succes?
Optimale
samenwerking!

Afgelopen juni vond het Passend Onderwijs-event plaats. Verschillende leerkrachten, IB'ers, schooldirecteuren en andere vakgenoten, deelden daar hun verhalen op het gebied van passend onderwijs. Wij lichtten drie bijzondere verhalen voor je uit.

Monique Froeling:

“Er is vaak zoveel meer mogelijk dan in eerste instantie gedacht wordt”

Monique Froeling directeur van de St. Jozef en 't Venne over passend onderwijs

Openheid, communicatie en samenwerking zijn essentieel bij het zoeken naar de juiste vorm van onderwijs voor een ‘bijzonder’ kind. Dat blijkt eens te meer uit het verhaal dat Monique Froeling, directeur van de St. Jozef en 't Venne, vertelde tijdens het Passend Onderwijs-event.

In het kort: een jongetje op de St. Jozef heeft een moeilijke kleutertijd. Boos, agressief, zelfs met gevaarlijke situaties in de klas tot gevolg. Er volgen verschillende onderzoeken en een onderwijsassistent begeleidt het kind. In groep 3 gaat het qua gedrag veel beter, maar stagneert zijn leerontwikkeling. De school adviseert de ouders multidisciplinair onderzoek. Dan besluiten de ouders plotseling hem van school te halen en wordt hij voor een proefperiode op een particuliere school geplaatst. Daar mag hij niet blijven en opnieuw wisselt de jongen van school. Ook daar zeggen ze hem niet het onderwijs te kunnen bieden dat hij nodig heeft. Uiteindelijk belandt de jongen thuis, nadat ook andere scholen hem weigeren. Intussen staat hij nog steeds ingeschreven op de St. Jozef, waar niet bekend is wat er met hem is gebeurd. Zijn ouders laten niets van zich horen en er is geen communicatie met de andere scholen. Gelukkig volgen uiteindelijk toch de nodige gesprekken met de ouders, door inschakeling van Leerplicht en een ouderconsulent van Passend Onderwijs. Zo kan er gezocht worden naar een echte oplossing.

Stroomgroep op 't Venne

Die oplossing blijkt 't Venne in Nieuw-Vennep. Deze Brede School beschikt over een gezamenlijke stroomgroep waar hij terecht kan. “Dat betekent dat hij een gedeelte van de dag les krijgt in een ‘verticale’ groep van tien kinderen die extra zorg of begeleiding nodig hebben”, vertelt Monique. “Uitgangspunt daarbij is de behoefte van het kind. Wat heeft hij nodig om uiteindelijk weer mee te kunnen draaien in de reguliere groep. De tijd die kinderen in de stroomgroep doorbrengen is afhankelijk van het kind en de situatie. Dat kan een paar maanden, maar ook een jaar zijn.”

Kerntriade

In mei van dit jaar is het jongetje begonnen op 't Venne en tot nu toe met veel succes. Monique: “Dat komt vooral door de werking van de kerntriade leerkracht-ouder-kind. Voordat hij startte, is de ouders op het hart gedrukt dat zij een belangrijke rol spelen en dat het traject alleen kans van slagen heeft als er wordt samengewerkt in volledige openheid. Nu vindt iedere zes weken overleg plaats tussen stroomgroepleerkracht en ouders.”

Meer dan je denkt

Volgens Monique was deze case niet alleen interessant als succesverhaal, maar ook om iets aan de kaak te stellen. “Waar ik namelijk ook nu weer van geschrokken ben, is dat ouders met een ‘bijzonder’ kind, vaak voor een dichte deur staan. Scholen zijn bang dat ze die zorgplicht niet aankunnen, dat ze niet de juiste expertise in huis hebben. Maar er is vaak zoveel meer mogelijk dan je in eerste instantie denkt. Zo bleek ook uit andere verhalen tijdens het event. Je hoeft het als school namelijk niet alleen op te knappen. Er is een enorm netwerk beschikbaar van mensen die je kunt raadplegen. Maak daar gebruik van!”

Samenwerken tot de max

‘Het gaat wel over’ is vaak de eerste gedachte als een kleuter boze buien heeft. Maar soms is dat niet zo en vertoont een kind steeds opnieuw extreem boos en agressief gedrag. Zelfs in die mate dat ouders uiteindelijk bij de Opvoedpoli aankloppen voor hulp en je als school beseft dat je te laat was met ingrijpen. Dan zit er maar één ding op: samenwerken tot de max.

Juf Koos, IB’er Linda, vader Bert en Zeynep van de Opvoedpoli, vertellen het verhaal van Sam, leerling van inmiddels groep 5 op De Ark in Heemstede. Linda: “Toen Sam in groep 3 nog steeds last had van heftige woedeaanvallen, beseften we als school te naïef te zijn geweest. Het was niet vanzelf overgegaan en we hadden niet op tijd aan de bel getrokken. De ouders van Sam waren zelf al op zoek gegaan naar hulp en kwamen bij de Opvoedpoli terecht.” “Dat klinkt heftig”, vertelt vader Bert. “Maar het einde was bereikt en we wilde het beste voor ons kind. We konden niet anders.”

Maatwerk

Dat er iets moest gebeuren was duidelijk. School, ouders en Opvoedpoli sloegen uiteindelijk de handen ineen op zoek naar de beste aanpak voor Sam. “Natuurlijk is er een soort ‘standaard’ traject, maar het blijft maatwerk”, zegt Zeynep, (forensisch) Orthopedagoog bij de Opvoedpoli. “In dit geval zijn we gestart met een intensief traject, waarbij we in eerste instantie vier dagdelen per week in de klas zijn gaan zitten om te observeren wat er gebeurt als Sam een uitbarsting heeft.

Wat is de aanleiding voor het gedrag? Wat triggert hem? Hoe reageert de leerkracht? Zit Sam op de juiste plek? Hieruit konden we onder andere opmaken welke prikkels we bij hem weg moesten halen. Ook maakten we afspraken met de ouders en de leerkracht over de manier van communiceren en het stellen van grenzen.” Naast externe prikkels bleek Sam belast met ADHD en werd er medicatie voorgeschreven. Ook kreeg hij Psychomotorische Therapie (PMT) om zijn eigen boosheid te leren herkennen.

Gezamenlijke aanpak

Gedurende het traject zijn ouders en leerlingen in de klas steeds op de hoogte gehouden. “Die transparantie is heel belangrijk geweest”, zegt Koos. “Hierdoor ontstond begrip en daarmee voor ons ruimte en tijd om te zoeken naar de juiste aanpak, en voor Sam om zijn gedrag aan te passen.” Inmiddels gaat het, met wat kleine ups en downs, heel goed met Sam. De sleutel tot dat succes ligt volgens alle partijen vooral in de gezamenlijke aanpak, waarbij alle neuzen dezelfde kant op stonden. Linda: “De belangrijkste les voor ons: betrek ouders direct en hanteer uiteindelijk thuis en op school dezelfde aanpak.”

“Het mooie is: je kunt er niet omheen”

Als een kind met problemen kampt, sociaal of emotioneel, is het voor hem vaak lastig uit te leggen wat hij voelt. Ook is vaak niet duidelijk waarom of wanneer hij angstig is, een woede-uitbarsting heeft of bijvoorbeeld verdrietig is. Een oplossingsgerichte methode om een kind hierin te begeleiden is Teken je gesprek, een tool waarbij het ‘probleem’ door middel van tekeningen en kleuren gevisualiseerd wordt. **Annelies Bruins**, kindercoach en leerkracht-ondersteuner op de Jacobaschool in Heemstede, vertelt hoe het werkt.

“Eigenlijk is het een manier van noteren waarbij je kleuren toekent aan gebeurtenissen. Als voorbeeld voor mijn verhaal neem ik een meisje van tien. Zij had vaak last van onrust en er was een vermoeden van ADHD. Zelf wilde zij heel graag weten of dat ook echt zo was, maar haar moeder was geen voorstander van een onderzoek. Toen ik haar ging coachen, deed ik dat aan de hand van Teken je gesprek. Ik heb met haar onder andere een gebeurtenisketting getekend van een situatie in de klas. Als een soort film waarbij de kleuren groen, oranje en rood aangeven hoe het gaat. Toen we samen naar haar ‘ketting’ keken, vroeg ik haar wanneer zij dacht dat het mis was gegaan en wat ze had kunnen doen. Ze kwam toen zelf met acties die ze kan inzetten als het weer gebeurt.”

Inzicht in emoties en gedrag

Door de situatie te visualiseren en de kleuren groen, oranje en rood te gebruiken, wordt heel duidelijk op welk moment en waardoor een verandering plaatsvindt in gevoel, gedachten en gedrag. “Een kind krijgt inzicht in zijn eigen gedrag en emoties en leert situaties herkennen die hem triggeren. Hierop kan hij zijn gedrag aanpassen”, legt Annelies uit. “En dat niet alleen, ook de ouders en de leerkracht krijgen inzicht in het kind en in zichzelf. Zo zien zij hoe bijvoorbeeld hun eigen gedrag invloed heeft op dat van het kind. Daarom betrek ik hen ook zoveel mogelijk. In sommige gevallen vanaf het begin, soms op een later moment. Maar om de situatie voor het kind te verbeteren heb ik hen altijd nodig.”

Waardevol en concreet

De tekeningen van het meisje waren ook heel waardevol voor haar moeder. Zij begreep nu heel goed waarom haar dochter wilde weten of zij ADHD had en ging akkoord met een onderzoek. Annelies: “Dat is namelijk het mooie aan deze methode, het is echt het verhaal van het kind. Je kunt er niet omheen. Je legt niets op, stelt enkel vragen en je tekent terwijl het kind vertelt en ernaast zit.”

Na onderzoek werd ADHD uitgesloten. En hoewel ze nog steeds veel onrust in haar lijf heeft, gaat het erg goed met haar. De uitkomst van de kleurenmethodiek was een goed uitgangspunt om verder mee te werken. Samen met haar leerkracht en ouders.

Meer weten of leren hoe?

Annelies geeft ook cursussen: www.tekenjegesprek.nl annelies.tekenjegesprek@outlook.com

Teken je gesprek is een handig hulpmiddel bij het coachen van kinderen vanaf een jaar of zeven (of eerder, afhankelijk van het reflecterend vermogen van een kind). Maar ook voor volwassen is het heel geschikt. "Zelfs mijn man, een nuchtere 'ik ben niet van dat soort dingen' Groninger, was onder de indruk toen ik hem hielp met een vraag waar hij mee zat. Voor mij nog meer een bewijs dat het echt werkt", lacht Annelies.

Snapshots

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

- 1 Ark, Heemstede - Facelift voor de school. 2 Jacobaschool, Heemstede - Smoothies, het team lust er wel pap, eh sap van!
 3 Antoniuschool, Nieuw-Vennep - 5 havo-studenten meten effecten van stress op presteren groep 6. 4 Theresiaschool, Bloemendaal - Annemarie Hersman, directeur van de Franciscusschool in Bennebroek. Gespot tijdens afscheidsreceptie Marian Timmermans. 5 Graankorrel, Kuddelstaart - Start van het jaar met heerlijke en gezellige BBQ. 6 't Venne, Nieuw-Vennep - Een Wereldse Avond voor ouders, leerkrachten en leerlingen bij opening. 7 Bommelstein, Nieuw-Vennep - 7.00 uur, start sportdag! Het team was er klaar voor! 8&9 Wegwijzer, Aalsmeer - Eerste schaakles via Chessity. Eerst op de computer, daarna in het 'echie'. 10 Reiger, Lisserbroek - Groep 4 bezoekt Olmenhorst. Dat wordt appelmoes! 11 Meerbrug, Zwanenburg - Verkoelende duik voor groep 7 op kamp. 12&13 Mariaschool, Zandvoort - Feest! Zoem en Zara gaan trouwen.

Jonge moeders
in balans

“Duurzaam
inzetbaar,
daar heb je
zelf invloed
op”

Een onderwijsbaan combineren met een jong gezin kan een flinke uitdaging zijn. Als P&O'er bij Jong Leren krijgt Marjolijn van Noord regelmatig van directeuren te horen dat medewerkers hiermee worstelen. Het gebeurt zelfs dat zij hierdoor wegens ziekte uitvallen. Dat willen we natuurlijk graag voorkomen. Via het scholingsplein biedt Marjolijn de workshop Werken en Moederschap in het onderwijs aan.

Tijdens vijf bijeenkomsten van twee uur hoopt Marjolijn een situatie te scheppen waarin jonge moeders hun ervaringen, persoonlijke beleving en best practices met elkaar delen. “Ik peil eerst de behoeften van de deelnemers en stem hier vervolgens de inhoud op af. Ik wil daarbij vooral laten zien dat moeders ook zelf invloed hebben op duurzame inzetbaarheid. Daarnaast vertel ik bijvoorbeeld over mogelijke verlofregelingen en de tips en ideeën die er voorhanden zijn om de balans tussen werk en gezin te verbeteren. Het uiteindelijke doel van de workshop is: lekker in je vel, voor de klas én thuis!”

Een eigen weg vinden

Voor de buitenwereld lijkt het makkelijk om als leerkracht werk en gezin te combineren. Je kunt parttime werken en bent tijdens de schoolvakanties vrij. Ook ben je de hele dag met kinderen bezig en heb je dus ervaring. Marjolijn: “Dat is echter niet het hele verhaal. Leerkracht zien daarnaast veel ouders en daarmee veel verschillende manieren waarop het ouderschap wordt ingevuld. Parttime werken vraagt bijvoorbeeld om een goede overdracht en iedereen, ongeacht het aantal uren, heeft te maken met bijvoorbeeld bijscholing. Beide vindt vaak plaats na de werkdag of op andere dagen dan werkdagen. Leerkrachten komen daarnaast met veel verschillende vormen van ouderschap in aanraking. Dat is boeiend en leerzaam, maar kan ook confronterend zijn en onzeker maken. Door ervaringen te delen, hoop ik dat jonge moeders daarin hun eigen weg vinden. Het is namelijk heel belangrijk om jezelf te blijven in het ouderschap en uit te vinden wat bij jou en je kind past.”

Open karakter

Marjolijn vindt het fijn dat ze op deze manier collega's kan helpen én te werken aan de doelen van de stichting. “Ik werk voor Jong Leren en heb daardoor geen geheel onafhankelijke positie, maar dat levert denk ik geen belemmeringen op. De cursus heeft een open karakter, waarin vooral het uitwisselen van informatie en tips en interactie centraal staan. Hier wordt een veilige omgeving voor geboden. Ik hoop de deelnemers te laten voelen hoe ze grip krijgen op hun situatie, zodat het combineren van werk en privé iets makkelijker wordt.”

Wat biedt Jong Leren jonge moeders?

Het onderwijs kent een aantrekkelijke regeling rondom ouderschapsverlof waarbij 55% van het salaris wordt doorbetaald. Daarnaast is het bij Jong Leren mogelijk parttime te werken. Als het gaat om het combineren van werk en borstvoeding geven, worden de regels gevolgd. Voor elke medewerker is veertig uur (naar rato werktijdfactor) beschikbaar voor Duurzame Inzetbaarheid. Deze uren uit de normjaartaak kunnen in overleg met de leidinggevende ingezet worden voor allerlei activiteiten die een leerkracht goed en gezond aan het werk houden. Bijvoorbeeld voor het volgen van de workshop Werken en Moederschap in het onderwijs!

Wat vind jij?

Als je voor één dag een

**Yvonne Korver-van Veen,
leerkracht groep 6/7
Immanuel, Rijsenhout**

Toen ik deze vraag kreeg dacht ik direct aan iets totaal anders dan waar ik nu mijn werkdagen mee vul. Namelijk: het opvangen van weesolifanten in Sri Lanka. Daar zijn olifantenwees-

huizen waar babyolifantjes, gehandicapte of verstoten olifanten worden opgevangen. Het lijkt mij geweldig om deze dieren die aan hun lot zijn overgelaten te begeleiden naar volwassenheid en zo dichtbij de natuur te leven. Agenda, vergaderingen, deadlines, social media; het is dan allemaal veel minder belangrijk. Misschien dat ook daar een handlingsplan voor een weesolifantje geschreven moeten worden, maar dat zal toch anders zijn dan een plan voor leerlingen in een groep. Een dikke boterham zal je er niet mee verdienen. Maar maakt het vullen van je portemonnee je gelukkiger dan het volgen van je hart?

**Trudy van Gigengack,
leerkracht groep 1/2 en 3
Franciscusschool,
Bennebroek**

Als je mij vraagt wat ik altijd al had willen worden is dat toch echt juf! Vanaf de vierde klas van de lagere school wist ik dat al zeker! Toch zijn er ook andere

beroepen waar ik tussendoor wel eens aan gedacht heb. Zo zou ik wel eens postbode willen zijn, omdat je dan elke dag buiten bent en veel mensen ziet en spreekt. Of doktersassistente, ook omdat je dan veel met mensen in aanraking komt. Maar ik zou mijn beroep niet graag inwisselen. De grote diversiteit in het werk vind ik enorm leuk. Dit jaar is het nog leuker, want ik kan mijn hobby in het onderwijs integreren: het werken met kinderen in een schooltuin.

ander beroep mocht uitoefenen?

Saskia Ebbing, leerkracht groep 3/4 Halverwege, Halfweg

Nog voor ik zelf goed en wel op de basisschool zat, wist ik al zeker: ik wil later juf worden! Die droom heeft altijd standgehouden en ik sta daarom inmiddels negen jaar voor de klas. Toch, als ik eens voor één dag iets anders mocht doen, dan stond ik waarschijnlijk te

dansen in een musical. Al heel wat jaren bezoek ik zeer regelmatig een theater, zowel in Nederland als in Londen. Lekker een avond even in een andere wereld. Cabaret en toneel vind ik ook mooi, maar het meest enthousiast word ik toch van musicals. Hoewel ik dan eerst echt beter moet leren zingen, lijkt het me een hysterisch avontuur om eens voor een dag op het toneel te staan. In plaats van op het rode pluche plaats te nemen.

Dymphia Zeinstra, leerkracht groep 1/2 Avonturijn, Nieuw-Vennep

Vroeger was ik heel actief in de wintersport. Vanaf het moment dat ik kon lopen stond ik op de ski's. Al vrij snel kwam ik in het wedstrijdcircuit terecht en trainde ik vijf dagen in de

week. Ik maakte deel uit van een skiteam en elke schoolvakantie stond ik wel ergens op de piste in Oostenrijk. Ik wilde zo graag professioneel skiër worden en ambieerde ooit voor Nederland uit te komen op de Olympische Winterspelen. Het toekomstperspectief als skiër is echter grillig en onzeker. Als zestienjarige besloot ik daarom te stoppen en door te leren voor leerkracht in het primair onderwijs. Als ik dus nu één dag het beroep van mijn keuze mocht uitoefenen, dan zou ik op de Olympische Winterspelen de Super G skiën.

Gert van der Mark, medewerker ParnasSys en financiën, stafbureau

Dan zou ik president willen zijn van Noord-Korea, Rusland of Syrië. En die ene dag zou ik zoveel voor mensen willen betekenen, dat het alle dagen daarna nog steeds doorwerkt. Zodat in Syrië bijvoorbeeld de

bloedvergieten ophouden en het bombarderen van ziekenhuizen en scholen direct stopt en iedereen zijn leven weer kan oppakken.

Maar dat is natuurlijk dagdromen. Vooralsnog zit ik op het stafbureau en houd ik mij vooral bezig met financiën en ParnasSys. Mensen die mij kennen weten dat dit altijd mijn affiniteit heeft gehad. Van het onderwijs heb ik alle facetten wel gezien. Ik ben leerkracht, adjunct directeur en directeur geweest. En nu werk ik op het stafbureau en hoop hier tot mijn pensioen met heel veel plezier te kunnen blijven werken.

Subsidie LOF maakt opzetten leerteams mogelijk

WIE

Pam van Montfort, leerkracht groep 8 Jacobaschool Heemstede en
Donna van der Veldt, leerkracht groep 7 De Ark Heemstede Leerteamcoördinatoren LIDO

WAT

Subsidie LOF binnen-gehaald voor opzetten Leerteams

WAAROM

Zodat beschikbare kennis wordt gedeeld en leerkrachten meer samen kunnen werken aan onderwijsinhoud.

Wij leren samen

Ideeën en kennis uitwisselen en ervaringen delen met collega's die tegen precies dezelfde problemen aanlopen. Klinkt goed. Niet voor niets is een van de werkprincipes van Jong Leren 'wij leren samen'. Maar hoe organiseer je dat? "Met leerteams!", zeggen Pam van Montfort en Donna van der Veldt.

Subsidie

"Ons doel is om leerteams te vormen, waarin leerkrachten van verschillende scholen, of binnen hun eigen school, met elkaar gaan samenwerken. Zo gaat kennis niet verloren en leer je meer", zegt Pam. "Bovendien is het erg leuk om gezamenlijk onderwijs te maken."

Jong Leren was zeer enthousiast over het idee van Donna en Pam, maar om de daad bij het woord te kunnen voegen is tijd nodig. Daarom schreven zij een projectplan en dienden een subsidieaanvraag in bij het LerarenOntwikkelfonds (LOF). Met succes!

Koppelen vraag en aanbod

Blij? "Zeker!", lachen beiden. "We kunnen nu echt aan de slag. De verkregen subsidie maakt het mogelijk ons vrij te roosteren. Nu hebben we tijd voor het opstellen van een structuur waarbinnen de leerteams kunnen gaan functioneren", aldus Pam. "Het lastigste van dit project is om mensen aan elkaar te koppelen", vult Donna aan. "Daarom gaan we bij verschillende scholen langs. We gaan onder andere in gesprek met de directies om te peilen welke thema's spelen binnen scholen. Daarnaast zoeken we leerkrachten op die aangeven graag in een leerteam aan de slag te gaan."

Meld je aan!

Elk leerteam werkt aan een bepaald thema. De leerkrachten binnen het team onderzoeken hun leervraag en ontwerpen een aanpak. Deze aanpak werken ze binnen hun eigen school verder uit. Hierbij worden ook collega's en leerlingen betrokken.

Worstel jij met bepaalde thema's? Zit je met onbeantwoorde vragen of zoek je naar een creatieve oplossing voor een probleem? En zou je hiermee graag in een leerteam aan de slag willen? Meld je dan aan bij Donna en Pam. Binnenkort starten de eerste leerteams. De onderwerpen zijn nog onder voorbehoud, maar er wordt gedacht aan 'thematisch werken' en 'meerbegaafdheid'.

Aanvragen voor leerteams over andere onderwerpen of ideeën en suggesties, zijn ook van harte welkom!

Aanmelden of meer weten?

Mail naar: lido@jl.nu

Jong geleerd

Kunst is magisch!

Vroeger ging ons gezin (vader, moeder, broertje, zusje en ik) ieder jaar een maand kamperen in Frankrijk en Spanje. Wij kinderen verheugden ons natuurlijk op het strand en het zwembad. Maar mijn ouders vonden het ook erg belangrijk dat wij kennis maakten met de cultuur van het land.

door Moniek Stegenga (juf Moon),

Dus gingen we iedere ochtend op pad om kerken te bezoeken, markten af te struinen, kunstwerken in musea te bekijken of te wandelen door dorpen om, volgens mijn moeder, ons te laten verwonderen over de bijzondere bouwstijlen. Door deze culturele uitstapjes kreeg ik veel belangstelling voor kunst. Ik vond het magisch. Op de Kweekschool koos ik daarom keuze-

Een hobby, een passie, sporten, een vrijwilligersfunctie, dit doen jouw collega's na schooltijd:

Als kind tekende Sanne Heijma, leerkracht groep 6/7 op De Wegwijzer in Aalsmeer al veel. En niet onverdienstelijk. Maar toen zij vijf jaar geleden van haar moeder een cursus schilderen cadeau kreeg, was ze pas echt verkocht.

Al haar creativiteit legt Sanne in het schilderen. Het is naar eigen zeggen, dan ook echt 'haar ding'. Haar stijl is realistisch. Zo werkte ze aan een serie dieren, maakte ze pin-ups en schildert ze nu indianen.

Iedere maandag schilderclub

Sanne is druk bezet. Ze werkt fulltime en als jonge leerkracht valt er veel te leren. Zeker nu De Wegwijzer gaat fuseren naar IKC Triade. Bovendien wil Sanne ook deel uitmaken van de werkgroep die de fusie voorbereidt en de onderwijsverandering begeleidt. "Maar elke maandagavond ga ik naar mijn

schilderclub in het atelier. Daar maak ik altijd tijd voor vrij." Want ook thuis lukt het haar niet altijd om te schilderen. "De dagelijkse beslommeringen van school en thuis blokkeren mijn creativiteit. In het atelier word ik gedwongen afstand te nemen en mijn hoofd leeg te maken." Maar als ze vrij is en het weer slecht, dan grijpt ze wel zo snel mogelijk naar haar penseel.

Perfectionist

"Schilderen geeft me rust. Ik schilder dus eigenlijk vooral voor mezelf, niet voor de verkoop. Hoewel ik wel eens in opdracht een portret heb geschilderd." Al haar schilderijen hangen in huis of ze zet ze op een speciale plank in de huiskamer. Het is immers zonde om ze op zolder weg te zetten. Overigens is dit wel lastig voor iemand die zo'n perfectionist is. "Eigenlijk is een werkstuk nooit goed genoeg. Ik zie steeds opnieuw verbeterpunten. Toch, als een schilderij eenmaal hangt, doe ik er niets meer aan. Zodra ik mijn naam onder een werk heb gezet, is het af."

Sanne Heijma:

"Schilderen is... in mijn eigen wereld komen, rust ervaren en de dagelijkse problemen vergeten"

St. Franciscusschool, Bennebroek

vakken als Kunstgeschiedenis en Handvaardigheid en jarenlang heb ik kunstreizen naar verschillende landen gemaakt. Een architect en kunst schilder begeleidden ons gezelschap dan en vertelden over kunststromingen, bouwstijlen en hoe je door te kijken kan genieten van kunst. Ik wilde graag dat de kinderen in de

klas ook geboeid zouden raken door kunst. Dat deed ik door tijdens mijn tekenlessen één schilder centraal te stellen. Dan vertelde ik over zijn leven en zijn werk en ging daarna met de kinderen aan de slag voor een kleine expositie. Ook veel ouders raakten enthousiast en vulden de lessen aan met een museumbezoek. Vooral het

COBRA en Van Gogh museum zijn favoriet. Ik vind het prachtig om te zien hoe kinderen geraakt kunnen worden door kunst. En vooral hoe zij kunnen verwoorden of zij een kunstwerk mooi vinden of niet. Trots ben ik, wanneer ik zie hoe ook jonge kinderen van kunst kunnen genieten.

Tien jaar Leerlingenraad in Vogelenzang

“Een zwembad op het dak willen we allemaal wel!”

Met hun zelfgemaakte verkiezingspamfletten voor zich op tafel, kijken vier gespannen gezichtjes voor zich uit.

We praten met 7e en 8e-groepers Stan, Josephine, Haldor en Phileine, vier van de zes leden van de Leerlingenraad 2015/2016 van De Paradijsvogel in Vogelenzang.

Directeur Dorien Hulsebosch: “De tiende raad alweer. En dit keer met een belangrijke taak, hè jongens?” “Ja”, wordt er volmondig geroepen. “We mochten meestemmen over het schoolreisje! En over de speeltoestellen op

het schoolplein. We zaten ook in de jury van Paradijsvogel 's got talent. Dat was echt leuk!” Verder waren een disco-avond en langer buitenspelen te danken aan deze leerlingenraad.

Goede leerschool

Natuurlijk zijn de onderwerpen afgestemd op kinderen. En niet ieder punt uit de verkiezingsprogramma's is haalbaar. “Kijk, een

zwembad op het dak willen we natuurlijk allemaal wel”, lacht Dorien. Toch is het voor de school een belangrijke manier om te achterhalen wat er leeft. Daarbij is het voor de kinderen goed te ervaren dat ze gehoord worden en invloed hebben. “Bovendien”, vertelt Dorien, “is het een manier om te leren omgaan met tegenslagen – want er zijn ook afvallers. Ze beseffen dat geduld een schone zaak is en de aanhouder soms toch wint.” Zo zette de Leerlingenraad van tien jaar geleden zich al in voor een pannaveldje en nu is het daar eindelijk. Dat de raadsleden spreekbuis zijn voor de groep en dat ze niet alleen uit eigenbelang kunnen handelen is eveneens een goede oefening.

Minister-president in spe?

Of we hier aan tafel zitten met de toekomstige minister-president? “Nee, ik wil in de auto's”, zegt Stan. “Misschien”, zegt Haldor. “Of iets met ruimtevaart.” Mochten ze er uiteindelijk wel voor gaan, dan hebben ze deze ervaring tenminste al op zak.

Pak jij de volgende 'open space'?

De laatste pagina van JL.nu staat open voor jou! Weet jij alles van omgaan met tieners, heb jij je verdiept in ICT in de klas, of wil jij je kennis delen over een ander onderwijsgerelateerd onderwerp?

Mail dan een korte motivatie naar redactie@JL.nu waarom jij de volgende open space zou moeten vullen.